

3. Protivi li se spomenutom načelu to da se tumačenje pravila nacionalnog prava sadržano u sudskoj praksi primijeni na ugovore koji su prethodili formiranju tog tumačenja i koji su sklopljeni kad je općeprihvaćeno tumačenje sudova bilo u suprotnosti s recentnom sudskom praksom?

(¹) Presuda od 14. lipnja 2012., Banco Español de Crédito (C-618/10, EU:C:2012:349)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2020. uputio Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Španjolska) – IP protiv Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Predmet C-330/20)

(2020/C 359/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IP

Tuženik: Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije) nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Leya 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas [y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio] (Zakon 35/2006 od 28. studenoga 2006. o porezu na dohodak fizičkih osoba i djelomičnoj izmjeni zakona koji se odnose na poreze na dobit, dohodak nerezidenata i imovinu), kako je izmijenjen člankom. 3. stavkom 2. Leya 7/2012, de 29 de octubre, de modificación de la normativa tributaria y presupuestaria y de adecuación de la normativa financiera para la intensificación de las actuaciones en la prevención y lucha contra el fraude] (Zakon 7/2012 od 29. listopada 2012. o izmjeni poreznog i proračunskog zakonodavstva i usklađivanju financijskih propisa radi pojačavanja mjera za sprečavanje i suzbijanje utaje poreza), kojim se određuje da se „neopravdani kapitalni dobici”, „u svakom slučaju”, trebaju oporezivati u najranijem razdoblju za koje nije nastupila zastara, kada se formalno ne ispuni ili se nepravodobno ispuni obveza pružanja informacija na „obrascu 720”, o dobrima, pravima i imovini koji se nalaze u inozemstvu ili su ondje deponirani, a da se pritom ne uzimaju u obzir pravila o zastari predviđena Leyem 58/2003[, de 17 de diciembre,] General Tributaria (Opći porezni zakon br. 58/2003 od 17. prosinca 2003.), osim ako nije riječ o „prijavljenom dohotku” ili dohotku koji je ostvaren u razdoblju kada osoba nije bila porezni obveznik u Španjolskoj?

Ako je odgovor na prvo pitanje niječan jer je ocijenjeno da je pravilo proporcionalno;

2. Protivi li se pravu Unije (odnosno člancima 63. i 65. UFEU-a te temeljnim načelima slobodnog kretanja, jednakog postupanja i nediskriminacije) nacionalno pravilo poput članka 39. stavka 2. Zakona 35/2006 kojim se predviđaju ranije navedene posljedice u slučaju da se navedeni dohoci prijave nepravodobno, ali prije bilo kakvog pokrenutog postupka provjere o kojem je izdana obavijest i da nije podnesen nijedan zahtjev za razmjenu poreznih informacija iako za to s trećom državom postoji važeći mehanizam?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. srpnja 2020. uputio Cour de cassation (Francuska) – VD

(Predmet C-339/20)

(2020/C 359/07)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour de cassation

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VD